

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 18. март 2011. године

Предмет бр. 45/09

Ц.С.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 18. марта 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно са одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 27. марта 2009. године и уписана је 17. априла 2009. године.
2. Дана 27. маја 2009., Саветодавна комисија за људска права је од жалиоца затражила додатне информације. Дана 14. јула 2009., жалилац је доставила свој одговор.
3. 26. фебруара 2010. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 28. априла 2010., УНМИК је доставио свој одговор.

4. Дана 19. маја 2010., Комисија је послала УНМИК-ов одговор жалиоцу ради примедби и поставила жалиоцу додатна питања. Дана 1. јуна 2010., Комисија је поново послала исто писмо жалиоцу Жалилац је послао свој одговор дана 17. јуна 2010.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац тврди да су њен супруг, г. С.С., и ћерка, г-ђа Б.С., пошли са аутобуске станице у Приштини на пут за Ораховац како би присуствовали сахрани жалиочеве друге ћерке дана 17. маја 1999. године. Друга ћерка је убијена у претходном инциденту, у који је наводно била укључена и Косовска ослободилачка војска.
6. Неколико дана касније - жалилац се једино сећа да је била субота, 6-7 дана након што је пар отишао за Ораховац (па отуда вероватно 23. маја 1999.) - жалилац је сазнала да г. С.С. и г-ђа Б.С. никада нису стигли на жељену дестинацију. Након њиховог нестанка, ћерка г-ђе Б.С. (жалиочева унука) прешла је да живи код жалиоца.
7. Жалилац тврди да је обавестила "све институције на Косову и Метохији о инциденту". Она је приложила потврде из југословенског Црвеног крста под датумом 14. мај 2001. у којима је назначено да је наведена организација покренула потрагу за г-дином С.С. и г-ђом Б.С. дана 12. јула 1999. Она је такође приложила потврде из Међународног комитета Црвеног крста (МКЦК) под датумом 9. април 2004. године, у којима стоји да је исти покренуо потрагу за г-дином С.С. и г-ђом Б.С. дана 5. августа 1999. Југословенски Црвени крст и МКЦК наводе да се губе трагови г-дина С.С. и г-ђе Б.С. почев од 17. маја 1999. године.
8. У својим коментарима, СПГС изјављује да је жалилац дала контрадикторне изјаве, вероватно Канцеларији УНМИК-а за нестала лица и судску медицину, у вези са датумом када је открила да г. С.С. и г-ђа Б.С. нису стигли у Ораховац (22. маја 1999. и 19. маја 1999.), као и у вези са циљем њиховог путовања у Ораховац (да присуствују сахрани жалиочеве друге ћерке или да посете исту). Међутим, пред Комисијом жалилац је изјавила да се пар упутио на сахрану жалиочеве друге ћерке. Слично претходном, у потврдама из југословенског Црвеног крста помиње се да су се нестале особе упутиле на сахрану жалиочеве друге ћерке.
9. Дана 29. јула 2000., жалилац је пријавио нестанак УНМИК-овој Полицији у Грачаници. Жалилац је том приликом назначила да је последњи пут видела г-дина С.С. и г-ђу Б.С. дана 17. маја 1999. године, и предала је личне податке несталих особа. У марту 2001. године, жалилац је обезбедила информацију ante mortem Јединици за нестала лица при УНМИК-овој Полицији.
10. Према идентификационим потврдама које је издала УНМИК-ова Канцеларија за нестала лица и судску медицину (КНЛСМ), посмртни остаци г-дина С.С. и г-ђе Б.С. пронађени су у Ораховцу дана 2. октобра 2002. године. Аутопсијом изведеном на посмртним остацима 17. децембра 2003. откривено је да је узрок смрти г-дина С.С. "непотврђен", док је је узрок смрти г-ђе Б.С. наведен као "рањавање у главу из пиштоља". Међутим, према наводу УНМИК-а, друга аутопсија изведена је на посмртним остацима г-дина Б.С. дана 5. марта 2004. године. Друга аутопсија је као узрок смрти навела "повреда трупа и леве руке настала рањавањем из пиштоља".

11. Након позитивне ДНК идентификације, дана 26. новембра 2004. године, остаци су идентификовани као посмртни остаци г-дина С.С. и г-ђе Б.С. Дана 7. фебруара 2005., ови посмртни остаци су предати жалиоцу.
12. У својим коментарима, СПГС бележи да УНМИК није био у могућности да добије било какву информацију о томе да ли је кривични или судски поступак уопште започет у вези са нестанком наведених особа. Тако, УНМИК претпоставља да кривична истрага у ствари није ни покренута.
13. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

14. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи нестанак и убиство њеног мужа и ћерке. Она се такође жали на душевну бол и патњу, наводно проузроковане овом ситуацијом.
15. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права свог супруга и ћерке на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. из ЕКЉП.

IV. ПРАВО

16. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
17. У својим коментарима, СПГС као прво тврди да је жалба неприхватљива пошто је жалилац пропустио да приложи довољно доказа којим би се приписала активност или неактивност УНМИК-овом органу или особљу, што би довело до повреде људских права.
18. Као друго, СПГС тврди да пошто се нестанак догодио 17. маја 1999. године - дакле, пре уласка УНМИК-а на Косово - УНМИК-ова Полиција је морала да се ослања на изјаве и информације добијене од жалиоца и српских владиних институција. УНМИК тврди да информација није била довољно конкретна за покретање акције па су, стога, УНМИК-ова Полиција и КНЈСМ при УНМИК-у учинили све што је било у њиховој моћи у датим околностима, узимајући у обзир минималну количину доступних информација.
19. Поводом прве примедбе, Комисија је установила да жалилац заправо није обезбедила довољно информација везаних за нестанак њеног супруга и ћерке како би се сачинила жалба prima facie против УНМИК-а. И заиста, жалилац конкретно

тврди да "УНМИК није учинио ништа до данас" поводом смрти њеног супруга и ћерке. Иако је свеобухватна изјава претерано опширна имајући у виду да је КНЛСМ при УНМИК-у лоцирала, идентификовала и вратила остатке г-дина С.С и г-ђе Б.С., Комисији је јасно да жалилац тврди да УНМИК није урадио ништа да истражи отмице и убиства и да жалилац није адекватно информисана о напретку истраге. Комисија стога одбацује први примедбу УНМИК-а.

20. Комисија бележи да су аргументи изнети од стране СПГС у другом поглављу тесно повезани са ефикасношћу истраге па, стога, и са меритумом жалбе. Иако је СПГС покренуо горе наведена питања током фазе прихватљивости поступка, Комисија истиче да у случајевима кад је питање прихватљивости у тесној повезаности са меритумом жалбе, Комисија може, сходно Правилу 31bis свог Правилника, да прихвати меритум предмета под условом да нема других препрека за прихватљивост.
21. Комисија стога закључује да се заостали аргументи СПГС који се тичу ефикасности истраге морају припојити меритуму жалбе.
22. Нису установљени други разлози на основу којих би жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући